

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3Cb/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200492
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8519200492.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02, Bratislava - Petržalka, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/. AD-ELECTRIC s.r.o., Kapacká 196/10, 065 41 Ľubotín, IČO: 46 655 930, 2/. Z. S., nar. XX.X.XXXX, XXX XX U., Y. XXX/XX, v konaní o zaplatenie 5 360,23 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/. a 2/. s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 5.360,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 4.751,01 eur, od 22.10.2016 do 22.12.2016, s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.651,01 eur od 23.12.2016 do 27.1.2017, s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.551,01 eur od 28.1.2017 do 24.2.2017, s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.451,01 eur od 25.2.2017 do 29.3.2017, s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.351,01 eur od 30.3.2017 do 7.6.2017, s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.251,01 eur od 8.6.2017 do 24.7.2017, s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.151,01 eur od 25.7.2017 do 28.8.2017, s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.031,01 eur od 29.8.2017 do 25.9.2017, s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.911,01 eur od 26.9.2017 do 26.10.2017, s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.791,01 eur od 27.10.2017 do 19.12.2017, s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.671,01 eur od 20.12.2017 do 5.3.2018, s 10 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.551,01 eur od 6.3.2018 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovaným 1/. a 2/. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 5.4.2019 domáhal voči žalovaným 1/. a 2/. zaplatenia sumy 5.360,23 eur s príslušenstvom, z titulu vrátenia zostatku nesplateného úveru, ktorý poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému 1/. na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.8.2013, pričom k tejto Zmluve o povolenom prečerpaní pristúpil na základe Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 20.8.2013 žalovaný 2/. Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému 1/ a žalovanému 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 5.360,23 eur, pričom okrem istiny si uplatnil aj nárok na zaplatenie 10 %-ného úroku z omeškania tak, ako je to presne špecifikované v podanej žalobe, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur a nárok na náhradu trov konania.

2. Súd žalobcovmu návrhu vyhovel vydaním platobného rozkazu dňa 22.7.2019, proti ktorému podal včas žalovaný 2/ odôvodnený odpor. Žalovaný 2/ v odpore tvrdil, že v tomto prípade ide vo vzťahu medzi pôvodným veriteľom a ním (žalovaným 2/) nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné

aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z. z. Poukázal na to, že predmetná zmluva neobsahuje dôležité informácie, ktoré ukladá zákon a to výšku úrokovej sadzby, konečnú splatnosť resp. lehotu do ktorej sa musia finančné prostriedky vrátiť, výšku RPMN. Zastáva názor, že zmluva by mala obsahovať podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako boli vymedzené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, okrem všeobecných náležitostí by mala obsahovať najmä ročnú úrokovú sadzbu, v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby podmienky a zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu. Z uvedeného potom možno uzavrieť, že žalobca bol povinný uviesť konkrétnu výšku úrokovej sadzby, za ktorú požičiaval finančné prostriedky (povolil ich prečerpať) tak, aby vedel, koľko ho táto služba, poskytovaná žalobcom, bude stáť. Pri absencii výšky úrokovej sadzby ide o úver bez úrokov a poplatkov. Pokiaľ žalobca v zmluve odkazuje na podmienky uvedené vo VOP, tak ak sa týkajú dôležitých informácií pre dlžníka, musia byť uvedené v samotnej zmluve.

3. Žalovaný 1/ odpor proti platobnému rozkazu nepodal.

4. K odporu (vyjadreniu žalovaného 2/ k žalobnému návrhu) zaslal vyjadrenie právny zástupca žalobcu. V úvodnej časti vyjadrenia žalobca špecifikoval debetné a kreditné operácie - platobnú históriu na účte žalovaného 1/, ďalej uviedol, že rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje postúpenú sumu vo výške 6.560,23 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4.751,01 eur, z riadneho úroku vo výške 1.016,25 eur, z poplatkov vo výške 159,95 eur, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 222,88 eur a z úroku z omeškania zákonného vo výške 410,14 eur. V ďalšej časti vyjadrenia po citácii § 1 ods. 3, § 3 ods. 6 zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch uviedol, že nakoľko žalovaný uzatvoril zmluvu o kontokorentnom úvere, čím mohol čerpať a uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v rámci výšky úverového rámca, nie je možné vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. V zmysle čl. III. Bod 3 zmluvy žalovaný svojim vlastnoručným podpisom na zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami a so Sadzobníkom, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalobca má za to, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle právnej úpravy platnej v čase uzatvorenia zmluvy. Ak nie sú dané náležitosti obsahom zmluvy, tak sú dohodnuté vo VOP a OP, ktoré boli súčasťou zmluvy a s ktorými žalovaný vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasil s nimi.

5. Vyjadrenie žalobcu bolo zaslané žalovaným 1/ a 2/ spolu s výzvou súdu, aby sa k tomuto vyjadrili v lehote 15 dní od jeho doručenia, na ktorú ani jeden zo žalovaných nereagoval.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu aj žalovaný 2/, ktorý zároveň koná za žalovaného 1/ (je jeho konateľom).

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na svojej skutkovej aj právnej argumentácii uvedenej v podanej žalobe, ako aj na svojom vyjadrení v tejto veci. Navyše, vzhľadom na námietku žalovaného 2/, že má v predmetnej veci vystupovať ako spotrebiteľ, dodal, že vo vzťahu k dohode o pristúpení k záväzku nemožno hovoriť ako o spotrebiteľskej zmluve, nakoľko v zmysle tejto dohody postupca neposkytol žalovanému 2/ žiadne plnenie, ani žiadne služby. Okrem toho pristúpenia k záväzku nedošlo k zmene právneho vzťahu medzi postupcom a žalovaným 1/ a nejedná sa o nový právny vzťah, ale o pristúpenie k existujúcemu právnenému vzťahu. Vzhľadom na uvedené má za to, že žalovaného 2/ nie je možné považovať za spotrebiteľa v zmysle Občianskeho zákonníka a teda, že právny vzťah, ktorý vznikol medzi postupcom a žalovaným 2/ nevznikol zo spotrebiteľskej zmluvy. Preto zastáva názor, že na tento právny vzťah nie je možné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva, vrátane zákona o spotrebiteľských úveroch, ako ani ustanovenia Civilného sporového poriadku, upravujúce spotrebiteľské spory.

8. Žalovaný 2/ na pojednávaní uviedol, že predmetná zmluva je z jeho hľadiska štylizovaná tak, že nie je možné, aby tomu porozumel spotrebiteľ ako obyčajný človek. Ako fyzická osoba, spotrebiteľ, v žiadnom prípade nesúhlasí s úročením podľa tejto zmluvy a s vymáhaním pohľadávky tak, ako sa to deje v tomto prípade. Ako žalovaný 1/ taktiež nesúhlasí so štylizáciou tejto zmluvy a to najmä pokiaľ ide o úročenie a vymáhanie pohľadávky. Žiadal, aby súd preveril všetky úroky, v akom rozsahu sa to úročilo, aby preveril celú dlžnú sumu a aká je skutočná istina.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov - podanou žalobou, Zmluvou o povolenom prečerpaní č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.8.2013 a dohodou o pristúpení k

záväzku zo dňa 20.8.2013, Všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, Výpoveďou zmluvy zo dňa 23.4.2015, Odstúpením od zmluvy zo dňa 10.7.2015, Výzvou zo dňa 12.9.2016, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2016, Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 7.11.2016, Odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 13.8.2019, vyjadrením žalobcu zo dňa 18.9.2019 a výsluchom žalovaného 2/ na pojednávaní dňa 29.11.2019.

Súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

10. Právny predchodca žalobcu a žalovaný 1/ uzatvorili dňa 20.8.2013 Zmluvu o povolenom prečerpaní č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť finančné prostriedky - povolené prečerpanie žalovanému 1/ ako MIKRO podnikateľovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. V zmysle bodu I. Základné podmienky tejto zmluvy bolo povolené prečerpanie dohodnuté za týchto podmienok: výška povoleného prečerpania: 5.730,- eur, výška úrokovej sadzby: referenčná sadzba BASE RATE PP, typ úrokovej sadzby: premenná, úroky z omeškania: 10 % ročne. V zmysle bodu I. Základných podmienok sa žalovaný 1/ zaviazal za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnuté povolené prečerpanie splatiť, platiť úroky, úroky z omeškania, úroky z prečerpania a náklady banky spojené s poskytnutím povoleného prečerpania a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve, vo Všeobecných obchodných podmienkach a Obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom. V zmysle bodu II. Dohoda o pristúpení k záväzku banka a žalovaný 2/ uzavreli dohodu, v zmysle ktorej sa žalovaný 2/ zaviazal splatiť pohľadávku banky, ktorá vznikla na základe zmluvy a plniť ďalšie podmienky vyplývajúce zo zmluvy. Žalovaný 2/ prehlásil, že pristupuje k záväzku žalovaného 1/ splatiť pohľadávku banky a plniť ďalšie záväzky podľa zmluvy spoločne a nerozdielne a súčasne vyhlásil, že v prospech banky splní popri žalovanému 1/ pohľadávku banky.

11. Keďže žalovaný 1/ neplnil svoje zmluvné povinnosti, právny predchodca žalobcu mu podaním zo dňa 23.4.2015 vypovedal zmluvu, zároveň vyhlásil mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania a vyzval ho k úhrade pohľadávky, ktorá ku dňu vyhotovenia výpovede predstavovala 6.855,19 eur. Podaním zo dňa 10.7.2015 odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného 1/ k úhrade pohľadávky, ktorá ku dňu vyhotovenia podania predstavovala sumu 7.150,09 eur. Výzvou zo dňa 12.9.2016 oznámil žalovanému 2/, že je na základe Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 20.8.2013 v omeškaní so splácaním pohľadávky a vyzval ho, aby ju v lehote 15 dní uhradil, pričom pohľadávka ku dňu 8.9.2016 predstavovala sumu 6.628,- eur. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2016 právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpil pohľadávku voči žalovaným 1/, 2/ na žalobcu. Oznamením zo dňa 7.11.2016 Slovenská sporiteľňa, a.s. upovedomila žalovaných 1/ a 2/ o postúpení pohľadávky na žalobcu. Ku dňu postúpenia pohľadávky Slovenskou sporiteľňou, a.s. na žalobcu pohľadávka žalobcu predstavovala sumu 6.560,23 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4.751,01 eur, riadnych úrokov vo výške 1.016,25 eur, úrokov z omeškania vo výške 633,02 eur a poplatkov vo výške 159,95 eur.

12. Odo dňa postúpenia pohľadávky žalovaní čiastočne uhradili dlžnú sumu a to platbami zo dňa 22.12.2016, 27.1.2017, 24.2.2017, 29.3.2017, 7.6.2017 a 24.7.2017 po 100,- eur a platbami zo dňa 28.8.2017, 25.9.2017, 26.10.2017, 19.12.2017 a 5.3.2018 po 120,- eur, celkom teda vo výške 1.200,- eur.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

13. Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

14. Podľa § 1 ods. 2 ObZ, právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

15. Podľa § 261 ods. 1 ObZ, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 261 ods. 7 ObZ, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

17. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 499 ObZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

19. Podľa § 501 ods. 1 a 2 ObZ, dlžník je oprávnený uplatniť nárok na poskytnutie peňažných prostriedkov v lehote určenej v zmluve. Ak táto lehota nie je v zmluve určená, môže dlžník tento nárok uplatniť, dokiaľ poskytnutie úveru niektorá strana nevypovie. Ak zmluva neurčuje alebo osobitný zákon neustanovuje inú výpovednú lehotu, môže poskytnutie úveru vypovedať dlžník s okamžitou účinnosťou a veriteľ ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená dlžníkovi.

20. Podľa § 503 ObZ ods. 1 a 2, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

21. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 303 ObZ, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

23. Podľa § 365 ObZ ods. 1, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

24. Podľa § 369 ods. 1 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

25. Podľa § 369 ods. 2 ObZ, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

26. Podľa § 369c ods. 1 ObZ omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

27. Podľa § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40,- eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

Na základe takto vykonaného dokazovania a zistenia skutkového stavu súd dospel k nasledovnému právnenému záveru:

28. Súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného 2/, že žalovaný 2/, keďže ako fyzická osoba pristúpil k Zmluve o povolenom prečerpaní na základe Dohody o pristúpení k záväzku, je spotrebiteľom. Zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/ a 2/ nie je spotrebiteľskou zmluvou. Predmetom Zmluvy o povolenom prečerpaní medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 1/ bolo poskytnutie

povoleného prečerpania dlžníkovi, teda žalovanému 1/ ako podnikateľovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v Zmluve o povolenom prečerpaní. Dlžník, teda žalovaný 1/, bol povinný za podmienok dohodnutých v tejto zmluve povolené prečerpanie splatiť, platiť úroky, úroky z omeškania, úroky z prečerpania a náklady banky spojené s poskytnutím povoleného prečerpania, pričom výška povoleného prečerpania bola ustálená sumou 5.730,- eur. Na základe Dohody o pristúpení k záväzku banky a pristupujúci dlžník (žalovaný 2/) sa dohodli, že pristupujúci dlžník je povinný splatiť pohľadávku banky, ktorá vznikla na základe zmluvy a plniť ďalšie povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, pričom pristupujúci dlžník, teda žalovaný 2/ vyhlásil, že v prospech banky splní popri dlžníkovi 1/ pohľadávku banky, a banka je oprávnená požadovať splnenie pohľadávky banky od ktoréhokoľvek z dlžníkov, pričom splatením pohľadávky banky ktorýmkoľvek z dlžníkov zaniká pohľadávka banky v rozsahu takto vykonaného splatenia.

29. V tomto konaní je nesporné, že žalovanému 1/ bol právnym predchodcom žalobcu poskytnutý kontokorentný úver na podnikateľské účely. Ich právny vzťah sa spravuje normami Obchodného zákonníka, nie normami upravujúcimi spotrebiteľské vzťahy. Keďže žalovaný 2/ pristúpil k jestvujúcemu záväzku medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 1/ a pristúpením k záväzku, keď sa žalovaný 2/ stal na základe Dohody o pristúpení k záväzku ďalším dlžníkom popri žalovanom 1/, sa charakter Zmluvy o povolenom prečerpaní nezmenil, táto zmluva sa nestala spotrebiteľskou zmluvou a žalovaný 2/ sa nestal z titulu pristúpenia k Zmluve o povolenom prečerpaní spotrebiteľom. Žalovaný 2/ ako konateľ obchodnej spoločnosti dlžníka bol s dlžníkom úzko prepojený. Pristúpením k záväzku poskytol dlžníkovi zabezpečenie, ale nie pre účel svojej súkromnej spotreby, ale s cieľom umožniť žalovanému 1/ vykonávať jeho podnikateľskú činnosť.

30. Svoj záver o tom, že žalovanému 2/ v tomto konaní nemožno priznať status spotrebiteľa, konajúci súd opiera aj o už ustálenú súdnu judikatúru, zaoberajúcu sa touto otázkou (viď rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/123/2017 zo dňa 21.9.2017; uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 2Cob/44/2016 zo dňa 30.9.2016; rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/18/2017 zo dňa 26.4.2018), najmä však o právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. novembra 2016 sp. zn. 5 Ndc 10/2016, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 3/2017 pod č. 18, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil, že: „Fyzická osoba, ktorá ako konateľka a spoločníčka má úzke väzby k obchodnej spoločnosti, sa nepovažuje za spotrebiteľku v ručiteľskom vzťahu, v ktorom zabezpečuje záväzok tejto obchodnej spoločnosti zaplatiť kúpnu cenu z kúpnej zmluvy medzi podnikateľmi“.

31. Prvoinštančný súd poukazuje v tejto súvislosti aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-419/11 zo dňa 14. marca 2013, podľa ktorého fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povolaním vo vzťahu k spoločnosti ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle tohto ustanovenia, ak prevezme ručenie za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru tým, že sa zaručil za zaplatenie zmenky.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že v prejednávanej spore sa na žalovaného 2/ nevzťahujú normy upravujúce postavenie spotrebiteľa.

33. Keďže žalovaní 1/, 2/ svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o povolenom prečerpaní a Dohody o pristúpení k záväzku nespĺnili, súd návrhu žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaných 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 5.360,23 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 3.551,01 eur, z riadnych úrokov vo výške 1.016,25 eur, z úroku z omeškania vo výške 633,02 eur a z poplatkov vo výške 159,95 eur.

34. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 369 ods. 1 ObZ vzniká veriteľovi nárok na úroky z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného záväzku zo strany dlžníka bez ohľadu na príčinu, ktorá toto omeškanie spôsobila. Súd mal v predmetnom konaní za preukázané, že žalovaní 1/, 2/ sa dostali do omeškania s úhradou omeškaných splátok. Žalobca si uplatnil zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 22.10.2016, t.j. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky. Úroky z omeškania boli stranami sporu dohodnuté v čl. I. Základné podmienky Zmluvy o povolenom prečerpaní v sadzbe 10 %, preto žalobca má nárok na úroky z omeškania v ním uplatnenej zmluvne dohodnutej výške po zohľadnení došlých úhrad nasledovne: zo sumy 4.751,01 eur od 22.10.2016 do 22.12.2016 (úhrada 100,- eur dňa 22.10.2016), zo sumy 4.651,01 eur od 23.12.2016 do 27.1.2017 (úhrada 100,- eur dňa 27.1.2017), zo sumy 4.551,01

eur od 28.1.2017 do 24.2.2017 (úhrada 100,- eur dňa 24.2.2017), zo sumy 4.451,01 eur od 25.2.2017 do 29.3.2017 (úhrada 100,- eur dňa 29.3.2017), zo sumy 4.351,01 eur od 30.3.2017 do 7.6.2017 (úhrada 100,- eur dňa 7.6.2017), zo sumy 4.251,01 eur od 8.6.2017 do 24.7.2017 (úhrada 100,- eur dňa 24.7.2017), zo sumy 4.151,01 eur od 25.7.2017 do 28.8.2017 (úhrada 120,- eur dňa 28.8.2017), zo sumy 4.031,01 eur od 29.8.2017 do 25.9.2017 (úhrada 120,- eur dňa 25.9.2017), zo sumy 3.911,01 eur od 26.9.2017 do 26.10.2017 (úhrada 120,- eur dňa 26.10.2017), zo sumy 3.791,01 eur od 27.10.2017 do 19.12.2017 (úhrada 120,- eur dňa 19.12.2017), zo sumy 3.671,01 eur od 20.12.2017 do 5.3.2018 (úhrada 120,- eur dňa 5.3.2018), zo sumy 3.551,01 eur od 6.3.2018 do zaplattenia.

35. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení (§ 369C ods. 1 ObZ, § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z.) omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky je Nariadením vlády SR č. 21/2013 Z.z. stanovená vo výške 40,- eur, preto súd zaviazal žalovaného úhradou tejto náhrady žalovanému.

O trovách konania súd rozhodol takto:

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca bol v spore v plnom rozsahu úspešný a teda žalovaní sú povinní mu nahradiť vzniknuté trovy konania vo výške tak, ako o nej rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.